

آواره گان دره سید حسن در حاشیه سنندج را دریابیم

فرهاد شعبانی

دقایقی از نیمه شب یکشنبه چهارم دی ماه نگذشته بود که نعره گوش خراش "محاصره کنید" نیروی انتظامی جمهوری اسلامی سکوت حاکم بر دره سید حسن واقع در حاشیه شهر سنندج را شکست.

هنوز کودکان دره سید حسن سفر بر بالهای آرزو برای ساختن دنیای رویائی را آغاز نکرده بودند که غرش بولدزرهای دولت اسلامی ایران خواب از چشمانشان ربود، و فریاد کودکانه شان را به ناله های جگر سوز مبدل ساخت.

هنوز خستگی والدین رنجیده این کودکان از تن بدر نرفته بود که فریاد "ویران کنید" شهردار سنندج، حاصل رنج سالهای سال این بخت برگشتگان را به تلی از خاک مبدل ساخت. بولدزرها غریدند و آوارها را فرو ریختند تا رای کمیسیون ماده 100 شهرداری سنندج را عملی کنند. اعضای شورای شهر سنندج ناظر و شاهد و مدافع این اقدام جنایتکارانه بودند.

اشتباه نشود، اینجا نوار غزه و جنین و دیگر اردوگاههای آواره گان فلسطینی نیست. اینجا سنندج و دره سید حسن است. از ساکنین اینجا کسی علیه شهرداری و شورای شهر سنندج دست به اجرای عملیات انتحاری نزنده است. از این محله بسوی کاخ شهرداری و شورای شهر و هیچ نهاد دولتی دیگری موشکی پرتاب نشده است. اینجا سکونتگاه و سرپناه شماری از کارگران و زحمتکشانشان کردستان است که حاصل رنج مشترک سالهای سال تمام اعضای خانواده، کوچک و بزرگ است که اینچنین اسرائیل آسا توسط شهرداری و شورای شهر در حمایت نیروی انتظامی، با بولدزر ویران و با خاک یکسان میشود.

چهارم دی ماه است اولین برف زمستانی قله های اطراف شهر و دامنه های آن را سفید پوش کرده است. در چنین شبی است که آقای سنندجی شهر دار سنندج، و خسرو دنیایی عضو شورای شهر خانه های مردم رنج دیده و حاشیه نشین را این چنین بیرحمانه بر سرزنان و کودکانشان ویران میکنند. و آنها را به سرمای جانسوز زمستان می سپارند.

در جریان ویرانسازی 172 باب سرپناه مردم دره سید حسن تنی چند از زنان و کودکان محله زخمی و به بیمارستان منتقل شده اند. هست و نیست و دار و ندار این ستمدیدگان در کنار بقایای سرپناه ویران شده، تصاویر خانه های ویران شده اردوگاههای فلسطینی به اذهان می آورد.

این اولین جنایت دولت اسلامی علیه مردم کردستان نیست. شورای شهر و شهرداری، و دولت حامی آنها طی 27 سال گذشته با مردم کردستان چنین کرده اند. بیکاری و آوارگی، اعتیاد و از هم پاشیدن شیرازه خانواده ها،

پیدایش پدیده کودکان خیابانی، و کودکان اعتیاد و دختران فراری، سرکوب و زندان تنها بخشی از پیامدهای سیاستهای جمهوری اسلامی و کاربدستان محلی اش در کردستان بوده است. اینها ظرفیت رفاه و عمران، آبادانی و مسکن را ندارند و برای این منظور نیامده اند. اینها ابزار سرکوب یک رژیم هار و درنده اند که تمام ثروت سامان این کشور را برای ایجاد نهادهای سرکوبگر هزینه می کنند.

بهررو مردم دره سید حسن روز سه شنبه قبل از ظهر به قصد اعتراض به این عمل جنایتکارانه در مقابل استانداری کردستان تجمع کردند. اما قبل از آغاز تجمع آنها، استاندار و شهردار شمار زیادی نیروی انتظامی را جهت سرکوب این مردم آواره فراخوانده بودند. مردم دردمند اما بدون توجه به عواقب هرگونه واکنش نیروی انتظامی فریادهای خود علیه دولت اسلامی بلند کرده و استاندار را مورد اعتراض قرار دادند. شماری از زنان و مردان فریادهای خود را بلند تر کرده و یکی از آنها گفت: شهرداری بدون توجه به اینکه در اغلب منازل زن و کودک سکونت دارد به وسیله ماشین آلات خود همه منازل را تخریب کردند.

یکی دیگر گفته بود: چون جایی برای سکونت نداشتیم در محله دره سید حسن اقدام به ساخت منزل کردم و حتی برای امکانات رفاهی به شهرداری و شورای شهر مراجعه کرده، شهرداری به من قول داد که یک هفته دیگر صبر کنید به درخواست شما جواب خواهیم داد. اما بجای آب و برق، شهرداری منازل ما را تخریب کرد.

ویکی دیگر از معترضین گفته بود که نمی توانید ما را بی جواب بگذارید. ما ناچاران خواهیم کرد که به ما جواب بدهید.

جماعتی مشاور شهرداری سنندج در مورد تخریب منازل می گوید: با شکایت اداره اوقاف، شورای تامین شهر با ریاست فرماندار سنندج تشکیل و با حکم مقام قضائی و شهرداری اقدام به تخریب منازل فوق کرده است. جماعتی ادامه داد، شهرداری مسئول ساخت و ساز در محدوده شهر است و با هرگونه ساخت و ساز بدون مجوز برخورد خواهیم کرد.

و خسرو دنیایی عضو دیگر شورای شهر در ارتباط با تخریب منازل مردم زحمتکش دره سید حسن گفت: واحدهای مسکونی یادشده بر اساس رای کمیسیون ماده 100 شهرداری تخریب شده است.

بدون شک اعتراضات مردم دره سید حسن به ویرانی خانه هایشان ادامه پیدا خواهد کرد. بر مردم آزاده و شریف سنندج است که ساکنین دردمند این محله را یاری دهند. کودکان آواره و بی سرپناه آنان را در صورت نیاز در منازل خود سکونت دهند. در اعتراضات آنها علیه شهرداری، استانداری و دیگر نهادهای دولتی شرکت و این اعتراضات را مورد حمایت قرار دهند.

داشتن مسکن و سر پناه حق هر انسانی است. همانطوریکه اعضای شورای شهر و خانواده هایشان در خانه های مجلل سکونت دارند، کارگران و زحمتکشان هم حق داشتن سرپناه را دارند. لذا حداقل توقع ساکنین آواره

دره سید حسن که جا دارد مورد پشتیبانی مردم شهر سنندج قرار گیرد، باید این باشد که خسارت وارده به آنها جبران شود، و نه تنها دره سید حسن بلکه تمام محلات حاشیه شهر از امکانات خدمات شهری از جمله آب و برق و درمانگاه و اماکن ورزشی و تفریحی برای جوانان برخوردار شوند! و این حق بدون چون چرای مردم این محلات است.